

Medlemmer. — Udvalget har stillet et Forslag til den samme §, som vi have anseet for en Redactionsforandring, nemlig at de Ord: „det første Formandsvalg“ skulde forandres til „Formandsvalget“. Det var oprindeligt betænkt fra Udvalgets Side, at Valget skulde gjælde for 4 Uger, og i Forbindelse dermed havde man affattet Ordene saaledes, som de foreligge i Udkastet; men man blev senere enig om, efter Omstændighederne at forandre disse 4 Uger til den hele Samling, nemlig af den forenede Rigsdag; og, da man var gaaet ind paa denne Forandring, meente man, at det igjen maatte føre til den Redactionsforandring, der er bragt i Forslag fra Udvalgets Side.

Med den 2den § har den samme ærede Landsthingsmand, som jeg nys nævnte, gjort det Forslag, at der istedetfor Ordene i sidste Linie: „eller ikke tilstrækkelig betegnede Navne“ skulde sættes „eller noget ikke tilstrækkeligt betegnende eller uvedkommende Navn“. Heller ikke herpaa har Udvalget fundet Anledning til at gaae ind, da man meente, at der ikke kunde være nogen Tvivl om, at et uvedkommende Navn var at ansee for intet Navn. (Ja)

Til den 4de Paragraph har den 1ste Folkestingsmand for 11te Kreds (Steenstrup) stillet det Forslag, at Ordene „efter hans Anmodning“ skulde udgaae, idet der nemlig kunde være Tilfælde, hvor Fornødenheden vilde være tilstede, og Anmodningen dog ikke kunde skee, f. Ex. i Tilfælde af Dødsfald, svær Sygdom og deslige. Jeg skal derved bemærke, at Ordene „efter hans Anmodning“ staae i Folkethingets Forretningsorden og stode i Forretningsordenen for Rigsforsamlingen i 1848—49; de staae vel ikke i Landsthingets Forretningsorden, men der vilde de heller ikke have hjemme; Forholdene stille sig nemlig der anderledes, da dette Thing kun har een Viceformand. Udvalget har anseet det rigtigst at beholde som Regel, hvad der staaer, nemlig at Formandens Anmodning skal sætte en af Viceformændene i Virksomhed, uden at nogen af disse kan paa staae, at han — idetmindste under almindelige Forhold — har Ret til at fordre, at han i et givet Tilfælde vil fungere. Vi mene altsaa, at Formanden skal have det i sin Magt at henvende sig til hvilken af Viceformændene

han vil, med Anmodning om at træde istedetfor ham, naar saadanne Tilfælde foresalde. Nu er det jo vistnok sandt, at der kan indtræffe Omstændigheder, hvor Anmodningen ikke kan skee; men jeg troer ikke, at man vil være i Forlegenhed med, hvorledes man skal hjælpe sig i saadanne Tilfælde; thi det ligger da meget nær at følge Analogien af Paragraphen, om man endogstaa ikke kan følge den i Henseende til de Ord, hvorom her er speciel Tale, og, dersom en af Viceformændene var i Tvivl, om han turde træde i Virksomhed, fordi Anmodningen ikke gif forud, kunde man jo hjælpe sig efter Udkastets § 29 ved Bisald fra Rigsdagens Side af, at den Vedkommende traadte i Virksomhed.

Til den 5te Paragraph har den 1ste Landsthingsmand for 3die Kreds (Kierkegaard) stillet det Forslag, at istedetfor de Ord: „De samle fremdeles“ sættes: „De staae Bished om Antallet af de tilstedeværende Medlemmer og samle“. Heller ikke til dette Forslag har Udvalget kunnet slutte sig, da man anseer det, som Forslaget gaaer ud paa, for at være ufornødent og ialtsald utilstrækkeligt. Jeg formoder, at den ærede Forslagsstiller har sigtet navnlig til Grundlovens § 71, skøndt det ikke klart er udtalt i Forslaget; men vi troe, at Udkastet er fuldkommen tilstrækkeligt til, at man kan hjælpe sig og vide, hvorledes man skal forholde sig. § 22 har gjentaget Grundlovens § 71 med Hensyn til det Antal af hvert Things Medlemmer, der udfordres til at tage Beslutning, og det staaer altsaa som en Regel, der bliver at paaagte af Rigsdagens Embedsmænd, først og fornemmelig af Formanden og under hans Tilsyn af Secretairerne. Der staaer endvidere i Udkastets §§ 5 og 25, at Secretairerne ere de, der skulle foretage Optællingen, og i §§ 3 og 25, — hvad der iøvrigt er en Selvsølge — at Formanden har at vaage over det Fornødne i Henseende til den vigtige Gjenstand, Stemmegivningen. Det ligger jo ligefrem i hans Embedsstilling i Rigsdagen, at han har at vaage over Stemmegivningens Paalidelighed saavel som over dens Lovlighed. Saaledes see vi ikke nogen Grund til at foretage denne Endring, og mene, at Forholdene vilde fuldkommen kunne ordne sig